

Ige: 1Kir 3,9-14;

1Kir 5,26 Az ÚR tehát bölcsességet adott Salomonnak, ahogyan megígérte neki.

Jak. 1,5-8 Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja. De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, a kétlelkű és minden újtján állhatatlan ember.

Bev.: Jakab levele alapján arról gondolkodjunk ma, hogy hogyan hozzuk meg döntéseinket? Hogyan döntsünk, amikor dönteni kell? Az életünk tele van kisebb-nagyobb döntésekkel. Nem kerülhetjük el a döntéseket. Életünk valójában döntések egymás utáni sorozata.

Egyszer egy vállalat élére egy fiatal vezetőt neveznek ki. A fiatalember a következőt kérdezte a nyugdíjba vonuló vezetőtől:

- Mi a titka az ön üzleti sikerének?
- A bölcs döntések. – felelte az ember.
- De hogyan tanulhatok meg bölcsen dönteni? – faggatta tovább az ifjú vezető.
- Tapasztalatok által.
- De hogyan szerezhetek elég tapasztalatot?
- Rossz döntések által.

Ez a kis történet pedig nem beszél másról, mint arról, hogy mi mindnyájan hozunk döntéseket, melyek hatással vannak az életre, ugyanakkor a döntéseink visszahatnak egyenesen ránk.

1. A probléma a határozatlansággal van. Azzal, hogy az ember nem képes dönteni. Jakab apostol a határozatlan emberre azt mondja: kétlelkű. Vagyis amikor valaki képtelen eldönteni, hogy jobbra vagy balra menjen-e tovább. Ennek a bizonytalanságnak nagyon komoly következményei lesznek. **Háromféle bizonytalanságot eredményez a kétlelkűség:**

I. A kétlelkűség bizonytalan érzelmi állapotot okoz. Állandóan kétségek között van az ilyen ember, hogy jól döntött-e, hogy helyesen cselekedett-e. Egyszer egy ember elmegy a pszichológushoz, és így szól: Doktor úr! Én régen annyira, határozatlan voltam. Ezek szerint most már nem az – válaszolt az orvos. Hát abban már nem vagyok olyan biztos – feleli a beteg.

II. A kétlelkűség bizonytalan emberi kapcsolatokat szül. Különösen igaz ez a házasságra. Ha valaki nem tudja, vagy nem akarja magát elkötelezni a másik iránt, akkor az a házasság nagyon sérülékeny. A házassági eskü kimondása már önmagában is egy nagyon fontos lépés az egymás iránti elköteleződéshez. Ezt mindig szoktuk hangsúlyozni. A döntést nagyban megerősíti az, ha ki is mondják.

Ha a szülő határozatlan, azzal megnehezíti gyermeke helyes lelki fejlődését is. Gondoljunk el, mennyire rossz, amikor a szülő egyszer ezt mondja valamiről, másnap pedig annak az ellenkezőjét. A gyerek, ha el akar érni valamit a szüleinél, akkor egy idő után azt fogja figyelni, hogy éppen milyen hangulatban vannak a szülei. És bizony nagyon jól ki fogja tanulni, hogy mikor kell valamit kérni tőlük, hogy biztosan megkapja azt.

III. A kétlelkűség bizonytalan lelki életet eredményez. Jakab ezt mondja a 7. versben: „Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól”. Döbbenetes ezt a mondatot hallani. Hány és hány kérést mondtunk már el életünkben az Úrnak? Mindezekből mennyi teljesült be? Azt hiszem, hogy nagyon kevés. Lehet, hogy azért nem teljesítette Isten, mert kételkedtünk és bizonytalankodtunk már mielőtt kértük volna?

Jézus egyszer Názáretben járt. Máté evangélista így összegzi az ottlétét: „Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.” (Mt. 13,58) Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a mi hitetlenségünk, bizonytalan hitünk akadályozza Istent az ő cselekvésében.

2. Testvérek! Úgy látszik, hogy a döntéseket nem ússzuk meg. Nekünk kell dönteni, de nem tudunk dönteni, mert bizonytalanok vagyunk. A bizonytalanság a baj forrása. De hogyan lehet legyőzni a bizonytalanságot? Mert azt mégsem lehet megtenni, hogy rossz döntések sorával addig-addig próbálkozunk, míg kellő tapasztalatot szerezzünk, hogy végre jó döntéseket hozzunk.

Salamon kezdhette volna így is az uralkodását, de mégsem így tett, hanem Istentől kért bölcsességet. Azt tette, amit 1000 évvel később Jakab tanácsolt: „*Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja*”. Három gyakorlati lépést javasol Jakab nekünk:

I. Ismerd be, hogy szükséged van bölcsességre. II. Kérd a bölcsességet. III. Ne kételkedj abban, hogy megadja az Isten.

I. Ismerd be, hogy szükséged van bölcsességre. Nagyon nehéz ezt elismerni, mert a legtöbb ember meg van arról győződve, hogy ő a legokosabb, a legbölcsebb, hogy ő mindent jól átgondolt és megtervezett, stb. De Jakab szavaiban az is benne van, hogy bizony senki sem elég bölcs, csak alázat kell ahhoz, hogy ezt beismerjük.

Sokan úgy gondolják, hogy nagy tudást és sok ismeretet halmoztak fel már az évek során. Ma arról szól az élet, hogy szerezz minél több információt. Tudás alapú társadalom lett az életeszmény. Minél nagyobb tudást halmoz fel valaki, annál nagyobb elismerésre tesz szert. **De a tudás nem azonos a bölcsességgel.** A bölcsesség a gyakorlatban alkalmazott ismeret. A Bibliában a bölcsességnek sokkal nagyobb tekintélye van. Istent elsősorban az érdekli, hogy mennyire bölcs az ember, és nem az, hogy mekkora tudást halmozott fel.

II. Kérd a bölcsességet. Azt olvastuk, hogy Istennek tetszett az, hogy Salamon bölcsességet kért tőle. Bölcsességet ezen az egyszerű módon lehet szerezni: kérni kell Istentől, ahogy Salamon tette. Salamon elismerte, hogy ez hiányzik legjobban az ő életéből. Nem szégyellte ezt bevallani. És a legjobb helyre fordult, ahol megszerezheti a bölcsességet. A Példabeszédek könyvében ezt olvassuk: Péld. 2,6 „*Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.*”

Ezért, ha nekünk kell bölcsesség, akkor mi se keressük máshol, mi se kérjünk mástól bölcsességet. A tudást meg lehet szerezni az iskolában. Az információt meg lehet szerezni az interneten, de bölcsességet Isten képes adni.

Azt mondják, „a tudás hatalom”. De az Ige szerint a bölcsesség még sokkal nagyobb hatalom. Ezt a hatalmat kapta meg Salamon király Istentől, és csodájára jártak bölcsességének.

III. Ne kételkedj abban, hogy megadja az Isten. Ez a harmadik talán a legnehezebb lépés a bölcsesség megszerzésének útján. Nem kételkedni. Sokszor már az imádság alatt úgy az az érzés fogja el az embert, hogy „olyan lehetetlen dolgot kértem Istentől, hogy úgysem fogja megadni nekem”. Ez a kételkedés. És, ha ilyen hátsó gondolatokkal imádkozunk, akkor utána miért is csodálkozunk, hogy nem kaptuk meg? Az történt, amire számítottunk.

Mit jelent nem kételkedni? Azt jelenti, hogy valósággal arra számítunk, hogy **megtörténik és meglesz** az, amit kérünk Istentől.

Igenis számítsunk arra, hogy megoldja Isten azt a reménytelen szituációt, amibe jutottunk. Számítsunk arra, hogy Isten hozzásegít minket megfelelő munkahelyhez, és ebben nem lesz az sem akadály, hogy gazdasági válság van. Számítsunk arra, hogy sikerül a felvételi vizsga, ami olyan nehéz emberileg, mert ezért imádkoztunk, ezt kértük Istentől. Számítsunk arra, hogy Isten megadja a gyógyulást, mert kértük tőle.

Ez a mi oldalunk: hittel kérjük azt, amire szükségünk van. Számítsunk arra, és számoljunk azzal, hogy Isten meg fogja adni nekünk azt. **És Isten biztosan meg fogja adni nekünk azt, ami javunkra szolgál.**

3. Ez Isten ígérete: Isten meg fogja adni a kért bölcsességet.

Biztosan elmondtam már azt a történetet, hogy egyszer egy asszony azért imádkozott, hogy Isten mutassa meg neki, hogy a hosszú szoknyáját vegye fel, vagy pedig a nadrágját. Majd boldogan újságolta, hogy hosszú imádság után végre Isten megmutatta neki, melyiket vegye fel. Sőt, azt is hozzátette az illető, hogy az ő hitbéli fejlődése az, hogy egyre több mindenben kér Istentől tanácsot.

Szomorú vagyok, amikor ilyen történeteket hallok, mert ez nem fejlődés, hanem visszafejlődés a kiskorúságba. Urunk nem akar helyettünk dönteni. Ő bölcsességet szeretne mindnyájunknak adni, hogy tudjunk helyesen dönteni. Nem akar helyettünk dönteni, de szívesen ad segítséget és támpontokat, hogy bölcsen tudjunk dönteni különböző helyzetekben. Isten el akar vezetni minket a nagykorúságra.

Ezt a bölcsességet az Ő szavából tanulmányozásából és megismeréséből kaphatjuk meg. „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.” olvassuk a 119. Zsoltárban (105.v.). Ez a kép azt jelenti, hogy a bibliai korban este az emberek egy kis olajmécseszt rögzítettek egy bothoz. Így tudták a mécseszt közvetlenül a lábuk elé tartani, hogy lássák, hova lépnek.

Isten igéjének a bölcsessége nem olyan, mint az autó fényszórója, hogy több száz métert bevilágít és lehet száguldozni. Hanem csak annyit világít meg előttünk, hogy tudjuk, hova lépünk. Ezért van szükségünk arra, hogy naponta olvassuk Isten igéjét, és naponta kérjük a bölcsességet lépteinkhez és döntéseinkhez.

A bibliaolvasó kalauz szerint csütörtökön azt olvastuk a Máté evangéliumában, hogy ne aggódjunk semmi felől. *„De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja”* (Mt. 6,33-34). Tehát nem kell előre látnunk nagyon nagy távolságot, csak a következő lépést. És közben hittel megteesszük életünkben a következő, majd megint a következő lépést, figyeljünk Istenre, ismerjük meg egyre jobban az Ő szavát a Bibliában, és ne aggódjunk.

Aztán a tegnapi bibliaolvasásunk során néhány verssel később a 7. részben ezt olvashattuk: *„Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitvatik.”* (Mt. 7,7-8)

4. Befejezésül, szólni kell még életünk legfontosabb döntéséről. Ez nem a pályaválasztás, nem házasság kérdése, de nem is a munka, hanem az: döntöttünk-e már Krisztus mellett? Jézus Krisztus-e az első az életünkben vagy valami egész más? Csak akkor lesz szilárd és megingathatatlan az életünk, ha Jézus az első az életünkben, ha Ő az alapja életünknek.

Ha Krisztus az első az életünkben, akkor helyén tudjuk kezelni a dolgokat. Akkor nem a pénz, vagy a munka, vagy bármiféle szenvedély fogja uralni az életünket. Akkor a kísértésekben meg tudunk állni, és akkor bölcsen tudunk Isten útján járni. Legyen Isten fia, Jézus Krisztus az első az életünkben, és meghoztuk életünk legbölcsebb döntését. Ámen.

Loment Péter lelkes